

Lelystad, 24 juli 2006

Aan De heer W.J. Dankbaar
Ruystaalweg 14
2051 EM Overveen

Geachte heer Dankbaar,

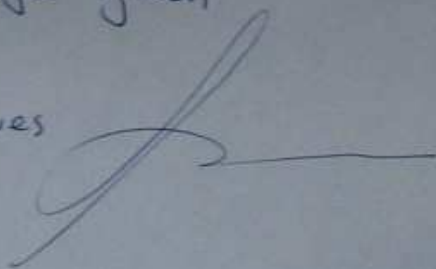
- Zoals vanmiddag afgesproken doe ik u hierbij het bewuste blad 21 toekomen, waaruit blijkt dat er op 8 december 2003 (1^e zittingsdag) nog geen bloedvlekje op de kraag zat.

Dat vlekje 'verschijn' pas op de 2^e zittingsdag (januari 2004)

- Nogmaals erg bedankt voor uw bezoek.

Met vriendelijke groet,

Ernest Louwes

Bijlage: 1x

P.S.: Dhr. Knoops heeft dat blad 21 in 2004/2005 tijdens de cassatiebehandeling ook bij de Hoge Raad naar voren gebracht, maar die mannen hebben zich hier niet over uitgelaten. Dus ^{ook} ^{voorn} ^{gevoerd}?

Ten Dhr W.J. Dankbaar
Ruydenkade 14
2051 EM Overveen

parketnummer : 20.002219.03
-21-

Verslag van 8 december 2003
(1^e zittingsdag)

De oudste raadsheer vraagt mij of, indien verdachte 's ochtends bij het slachtoffer op bezoek komt en ter begroeting een hand geeft, waarna het slachtoffer tijdens het daaropvolgende gesprek of in de loop van de dag met haar hand over haar gezicht of over haar blouse strijkt, dit een verklaring kan zijn voor het feit dat DNA-materiaal van de verdachte op de blouse van het slachtoffer wordt aangetroffen. Ik kan daar niet met zekerheid iets over zeggen. Ik sluit de theoretische mogelijkheid niet uit. Over de mate van waarschijnlijkheid van zulk een scenario kan ik geen uitspraak doen. In zijn algemeenheid is wassen met moderne wasmiddelen zeer effectief om DNA-materiaal te vernietigen. Wel heb ik meegemaakt dat het na een stoombeurt van een kostuum toch nog mogelijk bleek een DNA-profiel uit een, zich op dat kostuum bevindende, grote bloedvlek te identificeren. Ik kan niet voor 100 procent uitsluiten dat ook na een wasbeurt nog DNA-materiaal op een kledingstuk achterblijft.

Het DNA-profiel van verdachte komt niet overeen met het DNA-profiel van het materiaal dat op het mes P1 is aangetroffen. Die bevinding is nog niet in een rapport neergelegd. Het op het mes P1 aangetroffen celmateriaal is vrijwel zeker van twee mannelijke individuen afkomstig. Omtrent het vorenstaande volgt nog een rapport.

Ik heb niets gevonden over onderzoek aan de nagels van het slachtoffer door het NFI.

De deskundige Eikelenboom verklaart -zakelijk weergegeven- als volgt:

Ik ben deskundig op het gebied van onderzoek naar bloedspoorpatronen en biologische sporen.

Ik heb het biologische sporenonderzoek op de blouse van het slachtoffer verricht. Meer in het bijzonder heb ik de selectie van de vlekken gedaan en deze veiliggesteld. Ik heb gezocht naar specifieke sporen die mogelijk afkomstig zouden kunnen zijn van een dader. Ik heb een aantal vlekken geselecteerd die er wat vreemd uitzagen. Voor wat betreft de bloedvlekken heb ik gekeken naar vlekken die ontstaan zouden kunnen zijn, doordat de dader zelf gewond is geraakt en bloed heeft achtergelaten. Overigens bleken de DNA-profielen van deze bloedsporen overeen te komen met het profiel van het slachtoffer.

Hierna heb ik met de crimescope gekeken. De vlekken ARA852#1, ARA852#2, ARA852#7 en ARA852#8 lichtten op. Die heb ik veiliggesteld. Vlek ARA852#6 heb ik veiliggesteld, omdat deze vlek zich bevond onder het overdrachtspatroon in bloed op de voorzijde van de blouse. Het idee was dat, als de dader zijn mes zou afvegen aan de blouse, hij mogelijk op die plaats zijn handen zou plaatsen. Vlek ARA852#9 betreft een licht rood vlekje. Dit vlekje bevond zich net onder vlek ARA852#1. Het betrof een rode verkleuring, niet zijnde bloed. Het leek make-upachtig materiaal. Dit materiaal bevond zich verspreid over de kraag en de revers van de blouse. Ik vond het onwaarschijnlijk dat het slachtoffer een blouse droeg die vol zat met make-up. Het idee daarom was dat de dader tijdens de gewelddadige confrontatie zijn vinger in de make-up van het slachtoffer heeft gehad en die vervolgens op de blouse heeft gezet. De onderlinge afstand tussen vlek ARA852#1 en vlek ARA852#9 bedraagt ongeveer twee à drie centimeter.

Het feit dat op de blouse van het slachtoffer mengprofielen zijn aangetroffen is verklaarbaar door de mate van het geweld dat op het slachtoffer is toegepast. Op de huid van het slachtoffer is veel kracht uitgeoefend. Daardoor zullen alle stukken stof die uitgeknipt worden in ieder geval DNA-materiaal van het slachtoffer bevatten.

Maar op de 2^e zittingsdag (januari 2004) zit er op eens wel een bloedvlekje op de kraag waar hij een maand daarvoor met zijn neus op heeft gezeten ?

dus geen bloed van een ander dan het slachtoffer

met zijn neus op de kraag en ziet geen bloedvlekje

Passages brief aan Brouwer:

Eergisteren heb ik bezoek gehad van mijn raadsman, mr. Knoops, zodat ik gedurende enige tijd kennis heb kunnen nemen van het verslag inzake het oriënterend onderzoek door twee ambtenaren. Hun namen heb ik verzuimd te noteren, maar het betrof een officier van justitie en een politiemann. Aan de hand van de inhoudsopgave heb ik in eerste instantie, naar blijkt tevergeefs, gezocht naar een - voor mij - aantal essentialia.

Medio juni heb ik via de televisie uw summiere toelichting aangehoord. (Misschien wat te) kort samengevat leek mij de intentie van uw media-optreden: *'wat zeurt die Louwes nou, mijn mensen hebben middels nieuwe technieken nu zelfs een tweede bloedvlekje gevonden, die vent is gewoon schuldig'*. In de voorgaande zin gebruik ik bewust de woorden 'leek mij' omdat ik niet weet of u de zaak zelf met enige diepgang heeft bestudeerd of dat u zich heeft gebaseerd op de conclusie van de opstellers van het rapport. Misschien zijn zelfs de door u gebruikte bewoordingen van anderen afkomstig. Ik kán dat niet weten en ik hoop dat, voorzover u in het voorgaande en navolgende enige vorm van beschuldiging leest, u van mij wilt aannemen dat deze derhalve niet jegens u is bedoeld.

Het is mij bekend dat u voorafgaand aan uw huidige functie reeds langdurig bij justitie werkzaam bent. Ik heb echter vernomen dat u ook in het bedrijfsleven werkzaam bent geweest. Dit laatste is voor mij reden om te veronderstellen dat ook de door u gebruikte bewoordingen van anderen afkomstig moeten zijn. Een jurist zonder logisch denkvermogen is in het bedrijfsleven nu eenmaal kansloos, m.a.w.: omdat u in het bedrijfsleven werkzaam bent geweest, dicht ik u het bezit van logisch denkvermogen toe, waarmee ik overigens niet wil beweren dat een overheidsjurist een dergelijk vermogen altijd zou ontberen.

In concreto doel ik hier op de door u gebruikte woorden *'middels nieuwe technieken een tweede bloedvlekje gevonden'*. Ik ga er dan ook vooralsnog van uit dat deze woorden door anderen zijn ingegeven met de vooropgezette bedoeling dat een aantal mensen daardoor zou gaan denken *'gut, die Louwes is tóch schuldig'*. En alhoewel ik ze niet ken, zullen er best mensen zijn bij wie zo'n opzet werkt. Echter, bij mensen die zich in de zaak hebben verdiept, gaat zo'n opzet er niet als (bedoelde) zoete koek in. Die weten namelijk dat er geen techniek, laat staan *nieuwe* techniek, nodig is om een rood vlekje op een witte ondergrond te ontdekken. Het blote oog is daarvoor voldoende, hooguit ter correctie geholpen door een bril voor degene die erg verziend is. Zelfs in het geval dat het bijvoorbeeld een rode ondergrond zou betreffen - hetgeen in casu uiteraard niet het geval is - had een bloedvlekje reeds met de in 2004 (en in 1999) en al lang daarvoor bestaande technieken kunnen zijn ontdekt.

Kortom: ik veronderstel dat u zich niet zelf in de zaak heeft verdiept omdat u anders ook tot een dergelijke logische conclusie zou zijn gekomen. Daarbij nog een aantal overwegingen, m.b.t. tot het 'tweede vlekje', op grond waarvan (mede) het ultieme bewijs blijkt dat er zelfs vóór 26 januari 2004 niet één bloedvlekje op de kraag zat:

- dat in 1999 door politie/technische recherche en forensisch experts géén bloedvlekje is geconstateerd op de witte en geheel schone nekkzijde van de kraag van een blouse;
- dat zich in het vernummerde zittingsdossier van 20 januari 2000 géén foto bevindt met enig bloedvlekje op bedoelde kraag;
- dat in december 2003 de blouse wederom in z'n geheel door het NFI is onderzocht;
- dat de heer Eikelenboom van het NFI ter zitting van hof Den Bosch op 8 december 2003 (1e zittingsdag) verklaart dat hij in het najaar 2003 heeft gezocht naar bloedvlekken van een ander dan het slachtoffer, maar dat hij uitsluitend bloedvlekken met het dna-profiel van het slachtoffer heeft aangetroffen (blad 21 van het zittingsverslag d.d. 8 december 2003, regels 31 t/m 35);
- dat uit de regels 43 t/m 45 van voormeld blad 21 van het zittingsverslag van 8 december 2003 blijkt dat de heer Eikelenboom/NFI de kraag zeer nauwkeurig heeft bekeken;
- dat zes weken nadien, op 26 januari 2004 (2^e zittingsdag), het NFI verklaart dat er alsnog een bloedvlekje is gevonden (op de vier jaren voordien geheel schone nekkzijde van de witte kraag);
- dat het bloedvlekje op 26 januari 2004 gewoon met het blote oog goed zichtbaar is op de witte kraag, zo ook op de foto welke in januari 2004 van het vlekje is gemaakt;
- dat voor het waarnemen van een bloedvlekje op een witte ondergrond uiteraard geen speciale onderzoekstechnieken nodig zijn (zelfs in volledig donker zou het lichtschijnsel van een kaars volstaan);

- dat hof Den Bosch om onbegrijpelijke redenen een in 1999 niet aanwezig, maar opeens in 2004 door het NFI zogenaamd gevonden, bloedvlekje als bewijsmiddel hanteert voor een veroordeling;
- dat in 2006 het vermaarde Britse onderzoeksinstituut FSS (Forensic Science Service) middels een tweetal rapportages verklaart dat geen sprake hoeft te zijn van een daderspoor;
- dat het Britse FSS het zeer bevreemdt dat het bloedvlekje in 1999 niet aanwezig was c.q. dat er geen foto's uit 1999 zijn met het zogenaamde vlekje;
- dat het FSS schrijft dat deze voorgaande feiten erop zouden kunnen wijzen (... would suggest ...) dat er iemand opzettelijk heeft geknoeid / vervalst (... that someone had deliberately tampered with ...);
- dat het op grond van het voorgaande duidelijk is dat Eikelenboom van het NFI op 26 januari 2004 heeft verklaard dat hij in januari 2004 één bloedvlekje zou hebben gezien en dat het hof Den Bosch dit ene bloedvlekje als bewijsmiddel gebruikt in zijn arrest van 9 februari 2004;
- dat het voorgaande de praktische onmogelijkheid impliceert dat een persoon met een normaal verstand en enig logisch denkvermogen na het arrest van 9 februari 2004 ooit nog zou kunnen beweren wederom een (tweede) bloedvlekje op dezelfde witte kraag te hebben gezien.

Ergens vooraan in het verslag staat dat politie, OM en NFI kunnen worden bevraagd, maar enkele bladzijden verder wordt vermeld dat het onderzoek zich niet heeft uitgestrekt tot opsporingsstrategie, opsporingshandelingen van het rechteam en de rol van OM en NFI.

In het kader van het voorgaande zou ik het op prijs stellen uw mening daarover te vernemen. Als het onderzoek zich inderdaad niet zou hebben uitgestrekt tot de in voorgaande zin genoemde doelgroepen, hoe kan het dan mogelijk zijn dat men bijna vijf maanden bezig is geweest. Gezien het verslag zou in het bedrijfsleven voor een dergelijk onderzoek (inclusief verslag) hooguit een periode van drie weken staan. Ik hoop dat u het mij niet kwalijk neemt dat ik sterk vermoed dat het onderzoek zich wel degelijk tot het (oude) rechteam en OM heeft uitgestrekt en dat de onderzoekers al snel doorhadden dat er reeds in een vroeg stadium (meer specifiek: voor de eerste keer op 29 en 30 november 1999) vervalst bewijsmateriaal tegen mij is gecreëerd en dat in de loop der jaren, steeds kort na en/of voor het moment dat zo'n vervalsing duidelijk werd, het volgende vervalste bewijsmiddel werd opgetuigd teneinde de voorgaande vervalsing(en) enigszins voor het publiek te verbloemen en dat dit alles van kwaad tot erger en uiteindelijk tot wel heel erg is verworden.

Uw mening over het voorgaande betreft in feite mijn eerste vraag. Ik heb echter nog twee (korte) vragen.

Voor de tweede vraag verwijs ik naar de aangehechte bijlage, een brief d.d. 08 februari 2006 van hoofdofficier van justitie A.B. Vast aan Prof. Frijters. Deze laatste heeft voor enige jaren een aangifte wegens valsheid in geschrift gedaan inzake een geurtest met een paraplu. De uitvoerders waren de politiemannen P. Martijn en J. Smid. Zelfs een kind kan zien en begrijpen dat het geurtestverslag op meerdere punten is vervalst (N.B.: Martijn schijnt ook in andere strafzaken op vervalsingen te zijn betrapt). De aangifte is indertijd op alle niveaus afgehouden maar zoals uit de bijlage blijkt, zou de aangifte in het onderzoek worden betrokken zodat er nu eindelijk een antwoord mocht worden verwacht.

In het verslag wordt echter met geen woord over deze kwestie gerept. Tenzij bij u inmiddels de gedachte is ontluikt dat er een zeer onsmakelijk patroon in deze zaak zit, mag ik toch veronderstellen dat u het met mij eens bent dat op een antwoord mocht worden gerekend (en daar eigenlijk recht op bestaat)?

De derde en laatste vraag is tevens de simpelste. Ik meen dat de heer De Hond deze ook heeft gesteld. Sinds 1999 bevindt mijn dna-profiel zich (vrijwillig) in het landelijke dna-profielenbestand. Vijf dagen voor de 1^e zittingsdag van hof Den Bosch (december 2003) werd ik door de politie gebeld met het verzoek of ik naar het bureau in mijn woonplaats wilde gaan om dna-materiaal af te laten nemen. Ik heb daaraan voldaan. Zoals u weet liet de A-G ons vijf dagen nadien, een half uur voordat de zitting begon, weten dat het NFI mijn dna op de blouse van mevrouw Wittenberg (so) zou hebben gevonden. Verklaart u mij nu eens waarom men, terwijl mijn profiel zich toen reeds ruim vier jaar in het landelijk bestand bevond, wederom dna-materiaal van mij wilde hebben. Als er in december 2003 ander dna dan dat van het so zou zijn gevonden, dan was het toch logisch geweest om dat te laten vergelijken met de bestaande profielen in het landelijk bestand? Ik weet

dat er slechts één logische verklaring is en ik kan mij eigenlijk niet voorstellen dat u (inmiddels) nog niet van deze wetenschap doordrongen bent. Hierbij behoort uiteraard het aspect inzake de meermaals gestelde vraag waarop ik al ruim zeseneenhalf jaar een antwoord verwacht: wat is er met mijn (eigen) bloed uit 1999 gebeurd?

Mogelijk realiseert u zich dat voorgaande drie vragen 'nogal wat' impliceren; in feite zullen de juiste antwoorden duidelijk maken dat ik onschuldig ben alsmede dat een paar ambtenaren heel erg 'fout' zijn. De indeling, opbouw en tekst van het verslag maakt duidelijk dat beide onderzoekers verondersteld daderschap als uitgangspunt hebben genomen en daar vervolgens naartoe hebben gewerkt.

Ik kan mij voorstellen dat juiste beantwoording van de drie vragen u moeilijk zal vallen. De antwoorden zullen namelijk impliceren hetgeen het onderzoeksverslag had behoren duidelijk te maken, namelijk in ieder geval mijn onschuld. Mocht u de beantwoording inderdaad problematisch achten, dan kunt u daarvoor echter een modus bedenken en - indien u aan mijn integriteit zou twijfelen - ter zake desnoods een afspraak maken met de heer Knoops. Ik schend geen afspraken welke de heer Knoops maakt; overigens ook niet een afspraak welke u eventueel met mij zou willen maken. Ik zal deze brief dan ook aan de heer Knoops doen toekomen zodat hij er voorafgaand kennis van kan nemen.

Tenslotte merk ik nog op dat ik de afgelopen weken tweemaal bij de directeur van de P.I. ben ontboden; de eerste keer om te vernemen dat ik (van 'Den Haag') via de telefoon niet rechtstreeks in een televisieprogramma mocht meepraten en de tweede keer om te vernemen dat ik überhaupt niet meer met een journalist mag bellen. Alhoewel dergelijke verboden in beginsel niet op de PBW kunnen worden gegrond, heb ik toch toegezegd mij van dergelijke contacten te zullen onthouden. Ik ga daar niet moeilijk over doen omdat ik (helaas) de machtsmiddelen heb leren kennen welke justitie meent te mogen toepassen.

Uw reactie zie ik met belangstelling tegemoet. Ik vertrouw erop dat u er begrip voor heeft dat ik binnen een redelijke termijn op uw antwoorden reken. Vooral nog lijkt mij daarvoor 21 juli aanstaande een redelijke uiterste datum.

Nou, dat was het dan. Of eigenlijk sinds gisteren, 19 juli 2006, niet helemaal. Afgelopen weekend vernam ik van iemand die op redelijke voet staat met het NFI dat er geen sprake is van een tweede bloedvlekje, maar van een soort doordruk van het (zogenaamde eerste) vlekje uit 2004. Dat zou betekenen dat er dus in feite geen 2^e vlekje is en dat Brouwer een vertekend beeld in de media heeft neergezet. Ik heb bij kantoor Knoops hierover navraag gedaan en gisteren werd mij bevestigd dat het inderdaad om een doordruk gaat.

Er van uitgaande dat het inderdaad waar is, is dit voor mij weer een bevestiging dat het vlekje in 2004 opzettelijk is aangebracht. Ik zal mijn gedachten proberen duidelijk te maken, maar ik kan mij best voorstellen dat u denkt dat mijn gedachten teveel doorslaan.

In de passage met overwegingen heb ik (hopelijk) duidelijk gemaakt dat ik het onmogelijk acht dat er in 2006 opeens weer een bloedvlekje wordt ontdekt omdat het NFI dit dan ook in 2004 gezien zou moeten hebben. Echter, als het 2^e vlekje een doordruk is, bevestigt dit de in 2004 gehanteerde handelswijze door politie of NFI, en wel deze:

- met een vloeistof/oplosmiddel brengt men in 2004 mijn opgedroogde bloed uit 1999 aan op de blouse;
- de vloeistof/oplosmiddel zal een dunne vloeistof zijn en daardoor dringt de oplossing door de kraag;
- omdat het uitsluitend gaat om het aanbrengen van het bloedvlekje, is men er verder niet in geïnteresseerd of de oplossing door de stof van de kraag is getrokken.

Als men namelijk in 2004 echt een vlekje zou hebben gevonden bij een nader onderzoek, dan zou in het rapport van 2004 ook melding zijn gemaakt van de doordruk!
